

ת"פ 10815/06/10 - מדינת ישראל נגד רמי בנאיש - נדון, אילן צברי

בית משפט השלום באשדוד

02 ינואר 2014

ת"פ 10815-06-10 מדינת ישראל נ' בנאיש ואח'
10855-06-10

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. רמי בנאיש - נדון
2. אילן צברי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוריס כהן

ב"כ הנאשם 2 עו"ד אהוד בן-יהודה

הנאשם 2 בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בתיק ישן שנתפתח בשנת 2010 יחד עם בקשה למעצר, ואשר הכרעת הדין בו ניתנה ב- 30/5/12 .

מאז הכרעת הדין, היינו, מזה למעלה משנה וחצי, ביהמ"ש דחה את הדיון פעמים רבות לצורך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, בין אם באמצעות שירות המבחן ובין אם ביוזמות פרטיות של הנאשם, וכל הניסיונות - כשלו.

אין שום חובה לביהמ"ש לאפשר לנאשם לעבור הליך גמילה במסגרת התיק עצמו ודרך המלך היא, שאדם יעבור הליכי גמילה שלא במסגרת תיק פלילי, אלא לאחר ריצוי עונשו.

בתיק זה, כאמור, לא מצאתי מקום לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בגמילה ועל כן, הטיעונים לעונש יישמעו כעת.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע.

עפ"י כתב האישום המתוקן, ביום 1/6/10 נפרצה דירה באשדוד ונגנב ממנה רכוש הכולל תכשיטים שונים. בסמוך לאחר מכן קיבל הנאשם את התכשיטים הגנובים ביודעו שהם הושגו בפשע, וכאשר הגיעו שוטרים לקרבתו, הוא השליך את התכשיטים מאחורי המושב האחורי של הרכב שבו ישב יחד עם הנאשם 1.

הנאשם יליד 1973 ולחובתו 13 הרשעות קודמות בגין עבירות של סמים, עבירות רבות של רכוש, הפרת הוראה חוקית, אלימות ועוד.

ביום 28/3/05 נדון הנאשם בגין עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע לעונש מאסר לריצוי בעבודות שרות וכן מאסר ע"ת בן 10 חודשים.

ביום 21/6/09, נדון הנאשם בגין שלוש עבירות של התפרצות שבוצעו בשנים 2005 - 2006, וכב' השופט חדש החליט, על אף תסקירים חיוביים שהוגשו בעניינו, להטיל עליו עונש מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה בן 10 החודשים.

בערעור שהוגש על גזר דין זה ביום 13/1/10, החליט ביהמ"ש המחוזי לקבל את ערעורו של הנאשם, ביטל את פסה"ד של כב' השופט חדש, ביטל את עונש המאסר והאריך את המאסר המותנה בן 10 החודשים לתקופה של שנתיים נוספות.

אם כך מדובר במאסר ע"ת חב הפעלה, שכן בתקופת הארכת התנאי, בוצעה העבירה בעניינו.

במסגרת התיק שבפניי, התקבלו אודות הנאשם תסקירים רבים במסגרתם פורטו הניסיונות הטיפוליים שערך הנאשם, הן בסיוע שירות המבחן והן מיוזמתו, כפי שפורט בהרחבה בטיעוני התביעה.

יצוין, כי ניסיונות הגמילה של הנאשם היו רבים, כללו גמילה באשפוזית, ניסיון שילוב בקהילה סגורה, ניסיון לטיפול בתחליפי סם ועוד.

עוד יצוין, כי ביום 27/2/13 על אף הימנעות שירות המבחן מהמלצה טיפולית, ועל אף שהנאשם החל להשתמש בסמים ולכן לא התקבל לטיפול בקהילה, החלטתי, למרות זאת לתת לו הזדמנות נוספת וגם ביום 21/4/13 החלטתי לתת לנאשם הזדמנות לטיפול במרכז המתאדון, על אף התנגדות התביעה.

בין לבין נעצר הנאשם בתיק אחר וגם לאחר ששחרר מאותו תיק, ביקשתי לקבל אודותיו תסקיר משלים ובתסקיר האחרון שהוגש בעניינו ביום 17/9/13, שירות המבחן ציין את התרשמותו מקיום פוטנציאל נמוך להצלחת הליך גמילה וציין, כי הנאשם עשה ניסיון נוסף לגמילה עצמאית מסמים, אך לאחר תקופה קצרה, נכנס לאשפוזית בשל אי עמידה בכללים.

לאור האמור לעיל, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ועל כן גם החלטתי שלא לאפשר לנאשם דחיות נוספות היום.

העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה חמורה ולא ניתן להקל בה ראש.

העונש שנקבע בחוק לעובר עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין זהה לעונש שנקבע בחוק לעבירות פריצה לרכב והתפרצות לדירה.

גם הפסיקה מתייחסת בחומרה לעובר העבירה, שכן הוא מהווה שרשרת בחוליית מבצעי עבירות הרכוש. וכך נקבע בע"פ 435/80 מדינת ישראל נ' לוי דוד בן-ברוך, פ"ד לה(1), 589 :

"בית-משפט זה הדגיש מספר פעמים, כי קבלת רכוש גנוב, שהושג בדרך של פשע, היא מעשה, שאינו נופל בחומרתו מעצם ביצוע הפשע, שבאמצעותו הושג הרכוש (ע"פ 201/71, בעמ' 192). קבלת רכוש גנוב היא חוליה חיונית בשרשרת העבריינית ובלי שיימצא מי שירכוש את הרכוש הגנוב, אין טעם לעתים בעצם מעשה הגניבה. על-כן מן הראוי הוא להטיל על מי שמורשע בעבירה זו, אפילו הוא נעדר הרשעות קודמות, עונש מאסר בפועל משמעותי, אלא אם כן יש נסיבות מיוחדות לקולא".

(ראו גם, ע"פ 6294/05 דורון חובב ואח' נ' מדינת ישראל).

אין ספק, כי רכיב הידיעה הכרוך בעבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין, הוא הרכיב המחמיר והוא זה שמציב את השוני בין עבירה זו לבין עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.

כמובן שבעבירה זו יש חשיבות גם לטיב הרכוש המוחזק ולשווי.

אם כן, אני סבורה, כדעת המאשימה, כי אכן מדובר בעבירה המצדיקה עונש מאסר בפועל.

מנגד, ומאחר ובתיק זה אינני כבולה לתיקון 113 לחוק, לא ניתן להתעלם מן העובדה, שכתב האישום תוקן בצורה משמעותית, שהנאשם לקח אחריות והודה בעבירה שבכתב האישום המתוקן ובכך חסך ניהול הוכחות וכן יש ליתן משקל גם לעונשו של הנאשם 1 אשר נדון לענישה מותנית וענישה כספית.

יצוין, כי לגבי הנאשם 1 החלטתי להטיל עליו עונש של מאסר ע"ת בלבד בהתחשב בחלקו בביצוע העבירה, היינו הסעתו של הנאשם 2 ברכב ובהתחשב בעברו הפלילי הישן ובנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בפניי.

שונה המצב בעניינו של הנאשם שהוא המבצע העיקרי ואשר בעניינו עבר פלילי מכביד.

יצוין, כי עיון בגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, מעלה, כי מאז גז"ד במסגרתו נדון לעבודות שירות בשנת 2005, הנאשם זכה להקלות רבות מצד ביהמ"ש ו/או התביעה, כאשר מס' פעמים הוארכו מאסרים מותנים שהוטלו עליו ובפעמים אחרות הסתפק ביהמ"ש בענישה מותנית בלבד.

אשר להפעלת המאסר המותנה - מדובר במאסר מותנה חב הפעלה, שלא ניתן להאריכו במקרה בו הנאשם לא עבר טיפול לגמילה מסמים ועל כן, יש להפעילו.

בעניינינו, אף לא מצאתי כי יש נסיבות המצדיקות הפעלת המאסר המותנה בחופף, שכן כאמור העבירה בעניינינו בוצעה ביום 1/6/10 כאשר פס"ד של ביהמ"ש המחוזי, אשר האריך את המאסר המותנה, ניתן 5 חודשים בלבד לפני כן, היינו ביום 13/1/10.

לאור כל האמור לעיל, ולאור מצבו הבריאותי של הנאשם, כפי שעלה מהתסקירים מהדיונים שהתנהלו בפניי, אתחשב בנאשם רק בנוגע לעונש שיוטל עליו בנוגע לתיק זה.

לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 5 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר המותנה למשך 10 חודשים, כפי שהוטל על הנאשם בת"פ 984/04 בבית משפט השלום באשדוד ביום 28/3/05, והוארך במסגרת ע"פ 6443/09 בביהמ"ש המחוזי בב"ש ביום 13/1/10.

בסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו תקופות מעצרו מיום 1/6/10 עד 6/7/10, מיום 14/12/10 עד 17/3/11 ומיום 8/8/11 עד ליום 9/8/11.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה נוספת בה הורשע או כל עבירת רכוש.

4. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת הגב' פנינה אלבז, אשר יקוזז מתוך הפקדון שהופקד בתיק המעצר והיתרה תושב לנאשם בתנאי שאין מניעה חוקית לכך.

5. קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מתוך הפקדון שהופקד בתיק והיתרה תושב לנאשם בתנאי שאין מניעה חוקית לכך.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתיק זה ביהמ"ש בהחלט יכול לקבוע כי סיכויי הערעור אינם גבוהים, שכן כאמור הופעל מאסר מותנה חב הפעלה, לאחר אין ספור ניסיונות טיפוליים שניתנו לנאשם.

יתרה מכך, מדובר בנאשם אשר פעמים רבות לא התייצב לדיונים, העמיד את ביהמ"ש בפני עובדה מוגמרת, כאשר במקום להגיע לדיונים נכנס למוסדות גמילה שונים ובדיון האחרון שנקבע בעניינו, לאחר שנמסר כי הוא חולה, התברר,

עמוד 5

כי הוא היה במזכירות ביהמ"ש והעביר לבאת כוחו מסמכים רפואיים, אך עזב את ביהמ"ש מבלי להיכנס לאולם ועל כן, הוצא כלפיו צו הבאה ללא שחרור.

בנסיבות אלה, אינני נעתרת לבקשה לעיכוב ביצוע ואני מורה, כי המאסר יחל באופן מיידי.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הכסף שנתפס ברשות הנאשם יושב לנאשם.

שאר המוצגים שבתיק - יושמדו.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת